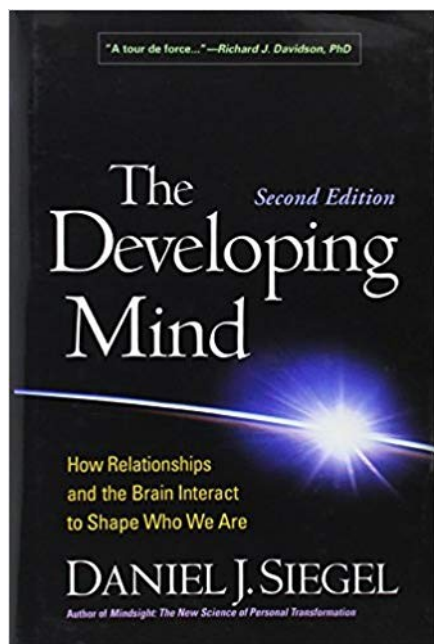

The Developing Mind

Jeg tenkte at et nevrobiologi-språk var begrensende og trangt, og ikke nok egnet som modell for kompleks sosial virkelighet. Så hørte jeg Susan Hart snakke ...

PUBLISERT 2. desember 2018

Jeg jobber ved RVTS Sør, der en del av jobben handler om å formidle fagstoff til de som står nærmest barn og unge, de som gjør de virkelig vanskelige og viktige jobbene, blant annet lærere, fosterforeldre og barnevernsarbeidere. I denne sammenhengen har jeg vært opptatt av å finne frem til gode forenklinger, modeller og metaforer som kan gjøre fagstoffet forståelig og anvendbart.

Jeg ble introdusert for Daniel Siegel en gang tidlig på 2000-tallet, og var først ikke så veldig interessert. Jeg tenkte at et nevrobiologi-språk var begrensende og trangt, og ikke nok egnet som modell for kompleks sosial virkelighet. Så hørte jeg Susan Hart snakke om neuroaffektiv utvikling og «avstemming på ulike nivåer i hjernen», og ble slått av hvor enkelt det går an å snakke om komplekse fenomener. Dette var i 2008. Susan Hart henviste blant annet til Siegel, og jeg prøvde meg på boken en gang til. Denne gangen falt det skjell fra mine øyne, som det heter. Hans måte å snakke på om grunnleggende hjernefunksjoner som hukommelse, tilknytning og emosjoner i sammenheng med selvregulering og meningsdannelse, åpnet veien for en pedagogisk modell som har vist seg veldig anvendbar i vår jobb som kunnskapsformidlere. Boken kom i ny utgave i 2012, så for de som måtte være interessert, er det nok den man bør skaffe seg.

Heine Steinkopf, fagleder og psykologspesialist ved RVTS Sør, utfordrer Jan Wergeland til å ta stafettpinnen videre

Teksten sto på trykk første gang i Tidsskrift for Norsk psykologforening, Vol 55, nummer 12, 2018, side